Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

z 28. apríla 2016*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Podpora iránskej vlády — Činnosti výskumu a technologického rozvoja vo vojenskej oblasti alebo súvisiacich oblastiach — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Nesprávne právne posúdenie a nesprávne posúdenie — Právo vlastniť majetok — Proporcionalita — Zneužitie právomoci — Žiadosť o náhradu škody“

Vo veci T-52/15,

Sharif University of Technology, so sídlom v Teheráne (Irán), v zastúpení: M. Happold, barrister,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: V. Piessevaux a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je na jednej strane návrh na zrušenie rozhodnutia Rady 2014/776/SZBP zo 7. novembra 2014, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 325, s. 19), v rozsahu, v akom bol názov žalobkyne zapísaný do zoznamu uvedeného v prílohe II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39), ako aj vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1202/2014 zo 7. novembra 2014, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 325, s. 3), v rozsahu, v akom bol názov žalobkyne zapísaný do zoznamu uvedeného v prílohe IX nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1), a na druhej strane žiadosť o náhradu škody,

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predseda komory M. van der Woude (spravodajca), sudcovia I. Wiszniewska-Białecka a I. Ulloa Rubio,

tajomník: M. Junius, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. decembra 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa Sharif University of Technology je inštitúciou vyššieho vzdelávania a výskumnou inštitúciou nachádzajúcou sa v Teheráne v Iráne. Bola založená v roku 1966 a špecializuje sa na technológie, strojárstvo a fyzikálne vedy.

2 Prejednávaná vec patrí do rámca reštriktívnych opatrení zavedených s cieľom vyvinúť nátlak na Iránsku islamskú republiku, aby ukončila činnosti v jadrovej oblasti, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia alebo vyvíjania nosičov jadrových zbraní.

3 Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov (ďalej len „Bezpečnostná rada“) prijala 9. júna 2010 rezolúciu BR OSN 1929 (2010) (ďalej len „rezolúcia 1929“), ktorou sa rozšíril rozsah reštriktívnych opatrení uvalených rezolúciami Bezpečnostnej rady 1737 (2006), 1747 (2007) a 1803 (2008) a zaviedli dodatočné reštriktívne opatrenia voči Iránskej islamskej republike.

4 Európska rada 17. júna 2010 zdôraznila svoje prehlbujúce sa obavy v súvislosti s iránskym jadrovým programom a privítala prijatie rezolúcie 1929 Bezpečnostnou radou. Európska rada vyzvala Radu Európskej únie, aby prijala opatrenia na vykonanie opatrení uvedených v rezolúcii 1929, ako aj sprievodné opatrenia s cieľom podporiť, aby sa prostredníctvom rokovaní vyriešili všetky ostávajúce znepokojujúce otázky súvisiace s citlivými technológiami, ktoré Iránska islamská republika vyvíja na podporu svojho jadrového programu a programu riadených striel. Tieto opatrenia sa mali zamerať na oblasť obchodu, finančný sektor, iránsky sektor dopravy, kľúčové odvetvia v ropnom a plynárenskom priemysle a na dodatočné označenia, a to najmä príslušníkov Zboru islamských revolučných gárd (ďalej len „IRGC“).

5 Dňa 26. júla 2010 Rada prijala rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39), ktorého príloha II uvádza osoby a subjekty – iné než osoby a subjekty označené Bezpečnostnou radou alebo Výborom pre sankcie zriadeným rezolúciou 1737 (2006), uvedené v prílohe I –, ktorých majetok sa zmrazuje. Jeho odôvodnenie 22 odkazuje na rezolúciu 1929 a uvádza, že táto rezolúcia poukazuje na potenciálne prepojenie medzi príjmami Iránu získanými z jeho energetického sektora a financovaním jeho činností v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní.

6 Rada 23. januára 2012 prijala rozhodnutie 2012/35/SZBP, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 19, s. 22). Odôvodnenie 8 tohto rozhodnutia v podstate preberá obsah odôvodnenia 22 rozhodnutia 2010/413 (pozri bod 5 vyššie). Okrem toho podľa znenia odôvodnenia 13 rozhodnutia 2012/35 by sa obmedzenia vstupu a zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov mali vzťahovať na ďalšie osoby a subjekty, ktoré podporujú iránsku vládu a umožňujú jej pokračovať v jadrových činnostiach citlivých z hľadiska šírenia zbraní hromadného ničenia alebo vo vývoji nosičov jadrových zbraní, a to najmä osoby a subjekty, ktoré iránskej vláde poskytujú finančnú, logistickú alebo materiálnu podporu.

7 Článkom 1 bodom 7 písm. a) pododsekom ii) rozhodnutia 2012/35 bolo do článku 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413 pridané toto ustanovenie:

„c) iných osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I a ktoré poskytujú podporu iránskej vláde, a osôb a subjektov s nimi spojených, ktorých zoznam sa uvádza v prílohe II.“

8 V dôsledku toho Rada prijala 23. marca 2012 v rámci Zmluvy o FEÚ nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1). S cieľom vykonať článok 1 bod 7 písm. a) pododsek ii) rozhodnutia 2012/35 článok 23 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom uvedeným v prílohe IX, ktoré sú označené za:

„…

d) iné osoby, subjekty a orgány, ktoré podporujú iránsku vládu, a osoby a subjekty, ktoré sú s nimi spojené, či už poskytovaním materiálnej, logistickej alebo finančnej podpory;

…“

9 Rada 15. októbra 2012 prijala rozhodnutie 2012/635/SZBP, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 282, s. 58). Podľa odôvodnenia 6 rozhodnutia 2012/635 je vhodné preskúmať zákaz predaja, dodávky, alebo prepravy ďalšieho tovaru a technológie s dvojakým použitím, ktoré sa uvádzajú v prílohe I k nariadeniu Rady (ES) č. 428/2009 z 5. mája 2009, ktorým sa stanovuje režim Spoločenstva na kontrolu vývozov, prepravy, sprostredkovania a tranzitu položiek s dvojakým použitím (Ú. v. EÚ L 134, s. 1), do Iránskej islamskej republiky, s cieľom zahrnúť položky, ktoré môžu byť dôležité pre priemysel kontrolovaný priamo alebo nepriamo IRGC alebo ktoré môžu byť dôležité pre iránsky jadrový a vojenský program a program balistických rakiet, pričom sa zohľadní potreba vyhnúť sa neželaným účinkom na civilné obyvateľstvo. Okrem toho odôvodnenie 9 rozhodnutia 2012/635 uvádza, že by sa mal zakázať predaj, dodávka alebo presun kľúčových námorných zariadení a technológie na stavbu lodí, ich údržbu alebo opravu do Iránskej islamskej republiky. Okrem iného podľa odôvodnenia 16 tohto rozhodnutia je potrebné do zoznamu mien osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia stanovené v prílohe II k rozhodnutiu 2010/413, zaradiť ďalšie mená osôb a subjektov, najmä iránskym štátom vlastnené subjekty v ropnom odvetví a v odvetví zemného plynu, keďže sú podstatným zdrojom príjmu pre iránsku vládu.

10 Článok 1 bod 8 písm. a) rozhodnutia 2012/635 zmenil a doplnil článok 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413, ktorý tak stanovuje, že reštriktívne opatrenia sa týkajú:

„c) ostatných osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, ktoré podporujú iránsku vládu, a subjektov, ktoré vlastnia alebo kontrolujú, alebo osôb a subjektov s nimi spojených, ako sa uvádzajú v prílohe II.“

11 Rada prijala 21. decembra 2012 nariadenie (EÚ) č. 1263/2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 356, s. 34). Článok 1 bod 11 nariadenia č. 1263/2012 zmenil a doplnil článok 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, ktorý tak upravuje zmrazenie finančných prostriedkov osôb, subjektov a orgánov uvedených v prílohe IX, ktoré boli označené za osoby, subjekty alebo orgány:

„d) ktoré sú inými osobami, subjektmi a orgánmi, ktoré podporujú iránsku vládu a subjekty, ktoré iránska vláda vlastní alebo kontroluje, alebo osoby a subjekty, ktoré sú s nimi spojené, či už poskytovaním materiálnej, logistickej alebo finančnej podpory.“

12 Názov žalobkyne bol po prvýkrát zapísaný do zoznamu uvedeného v tabuľke I prílohy II rozhodnutia 2010/413 rozhodnutím Rady 2012/829/SZBP z 21. decembra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 356, s. 71), a do zoznamov uvedených v tabuľke I prílohy IX nariadenia č. 267/2012 vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 1264/2012 z rovnakého dňa, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 356, s. 55).

13 Toto zapísanie vychádzalo z týchto dôvodov:

„[Sharif University of Technology] (SUT) pomáha označeným subjektom porušovať ustanovenia sankcií OSN a EÚ uvalených na Irán a podporuje činnosti Iránu v jadrovej oblasti citlivé z hľadiska šírenia. Koncom roku 2011 SUT poskytla laboratóriá iránskemu jadrovému subjektu KalayeElectric Company (KEC) označenému OSN a spoločnosti Iran Centrifuge Technology Company (TESA), ktorú označila EÚ.“

14 Všeobecný súd rozsudkom z 3. júla 2014, Sharif University of Technology/Rada (T-181/13, EU:T:2014:607) zrušil rozhodnutie 2012/829 a nariadenie č. 1264/2012 v rozsahu, v akom sa týkali žalobkyne.

15 Listom zo 4. septembra 2014 Rada informovala žalobkyňu o svojom úmysle opätovne zapísať jej názov do zoznamov na základe nových dôvodov a vyzvala ju na predloženie pripomienok v lehote, ktorá uplynula 15. septembra 2014. V tomto liste Rada uviedla, že žalobkyňa poskytovala podporu iránskej vláde prostredníctvom dohôd o spolupráci uzatvorených s iránskymi vládnymi organizáciami označenými Organizáciou Spojených národov a Európskou úniou. Rada pripojila k tomuto listu dokumenty, ktoré sú súčasťou spisu a z ktorých vychádzal tento nový zápis.

16 Listom z 15. septembra 2014 žalobkyňa požiadala Radu o opätovné preskúmanie svojho rozhodnutia.

17 Rada 7. novembra 2014 prijala rozhodnutie 2014/776/SZBP, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 325, s. 19). Týmto rozhodnutím bol názov žalobkyne opätovne zapísaný do tabuľky I prílohy II rozhodnutia 2010/413, ktorá obsahuje zoznam mien „os[ôb] a subjekt[ov] zapojen[ých] do činností v jadrovej oblasti a v oblasti balistických rakiet a os[ôb] a subjekt[ov] poskytujúc[ich] podporu iránskej vláde“.

18 V dôsledku toho Rada prijala v rovnaký deň vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1202/2014, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 325, s. 3), ktorým bol názov žalobkyne opätovne zapísaný do tabuľky I prílohy IX nariadenia č. 267/2012 obsahujúcej zoznam „os[ôb] a subjekt[ov] zapojen[ých] do činností v jadrovej oblasti a v oblasti balistických rakiet a osoby a subjekt[ov] poskytujúc[ich] podporu iránskej vláde“.

19 Zápis názvu žalobkyne do zoznamov je v rozhodnutí 2014/776 a vykonávacom nariadení č. 1202/2014 (ďalej spolu len „napadnuté akty“) odôvodnený takto:

„Sharif University of Technology (SUT) uzavrela viacero dohôd o spolupráci s organizáciami iránskej vlády, ktoré označila OSN a/alebo EÚ a ktoré sú činné vo vojenskej alebo súvisiacej oblasti, najmä v oblasti výroby a obstarávania balistických rakiet. Patrí [sem]: dohoda s organizáciou Aerospace Industries Organisation [Organizácia pre letecký a kozmický priemysel (AIO)], označenou zo strany EÚ, v oblasti výroby satelitov; spolupráca s iránskym ministerstvom obrany a Zborom [islamských] revolučných gárd (IRGC) týkajúca sa súťaží inteligentných lodí; širšia dohoda so vzdušnými silami IRGC, ktorá sa okrem iného týka rozvoja a posilňovania vzťahov, organizačnej a strategickej spolupráce univerzity; Univerzita SUT je súčasťou dohody šiestich univerzít, ktoré podporujú iránsku vládu formou výskumu v obrannej oblasti, pričom univerzita SUT ponúka vysokoškolské štúdium v oblasti konštrukcie bezpilotných lietadiel, ktorého osnovu vypracúva okrem iného ministerstvo vedy. Celkovo vzaté ide o značnú mieru spolupráce s vládou Iránu vo vojenskej oblasti alebo súvisiacich oblastiach, pričom táto spolupráca predstavuje podporu iránskej vlády.“

20 Aerospace Industries Organisation (ďalej len „AIO“) bola zapísaná do zoznamov z týchto dôvodov:

„AIO vykonáva dohľad nad výrobou riadených striel v Iráne vrátane priemyseln[ých] skup[ín] Shahid Hemmat…, …Shahid Bagheri… a… Fajr…, ktoré sú všetky označené v rezolúcii BR OSN č. 1737 (2006). V rezolúcii BR OSN 1737 (2006) je označený aj riaditeľ AIO a dvaja ďalší vyššie postavení pracovníci.“

21 Zápis IRGC do zoznamov je odôvodnený takto:

„Zodpovedá za iránsky jadrový program. Operačne kontroluje iránsky program balistických rakiet. Pokúša sa o obstarávanie pre iránsky program balistických rakiet a jadrový program.“

22 Listom z 10. novembra 2014 Rada informovala žalobkyňu o svojom rozhodnutí opätovne zapísať jej názov do zoznamov.

23 Listom z 2. februára 2015 žalobkyňa požiadala Radu, aby jej oznámila všetky okolnosti, informácie a dôkazy, na základe ktorých sa rozhodlo o opätovnom zapísaní jej názvu do zoznamov, ako aj o uvedenie členského štátu, ktorý navrhol toto nové zapísanie.

Konanie a návrhy účastníkov konania

24 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 4. februára 2015 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

25 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 17. septembra 2015 žalobkyňa predložila žiadosť o pojednávanie na prednesenie návrhov, pričom uviedla dôvody, prečo si želala byť vypočutá, v súlade s ustanoveniami článku 106 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Rada v stanovenej lehote nezaujala stanovisko ku konaniu pojednávania. Na základe návrhu sudcu spravodajcu Všeobecný súd (siedma komora) vyhovel žiadosti žalobkyne.

26 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté akty v rozsahu, v akom sa jej týkajú,

— zaviazal Radu, aby jej zaplatila náhradu ujmy spôsobenú poškodením jej dobrej povesti napadnutými aktmi,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

27 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. *O návrhu na zrušenie*

28 Na podporu svojho návrhu na zrušenie žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení jej práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, druhý na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom posúdení, tretí na porušení práva vlastniť majetok a zásady proporcionality a štvrtý na zneužití právomoci.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu

29 V prvom rade žalobkyňa vytýka Rade, že vo svojom liste z 10. novembra 2014 (pozri bod 22 vyššie) neuviedla dátum prijatia rozhodnutia o opätovnom zápise jej názvu do zoznamov. V tejto súvislosti pripomína, že predložila žiadosť o opätovné preskúmanie vo svojom liste z 15. septembra 2014.

30 V tejto súvislosti stačí uviesť, že Rada pripojila k svojmu listu z 10. novembra 2014 uvedenému vyššie, ktorý žalobkyňa dostala 25. novembra 2014, kópiu uverejnenia napadnutých aktov v *Úradnom vestníku Európskej únie*, pričom v názve týchto aktov výslovne uviedla dátum ich prijatia, t. j. 7. november 2014.

31 V druhom rade žalobkyňa Rade vytýka, že neodpovedala na jej žiadosť o prístup k spisu predloženú listom z 2. februára 2015. Rada jej totiž údajne neoznámila relevantné interné dokumenty, v rozpore so svojou praxou v iných veciach týkajúcich sa reštriktívnych opatrení. Určité nepriame dôkazy okrem toho údajne nasvedčovali tomu, že napadnuté akty boli prijaté na základe informácií, ktoré neboli uvedené v dokumentoch oznámených listom Rady zo 4. septembra 2014. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že tieto dokumenty neobsahujú ani najmenší dôkaz o jednom z dôvodov zápisu uvedených v napadnutých aktoch, podľa ktorého „ponúka vysokoškolské štúdium v oblasti konštrukcie bezpilotných lietadiel, ktorého osnovu vypracúva okrem iného ministerstvo vedy“.

32 Žalobkyňa sa preto domnieva, že Rada tým, že jej neposkytla úplný prístup k spisu, vrátane prístupu týkajúceho sa otázky totožnosti členského štátu, ktorý navrhol opätovný zápis jej názvu do zoznamov, porušila jej práva na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu.

33 Je potrebné konštatovať, že Rada oznámila žalobkyni listom zo 4. septembra 2014, ktorým ju informovala o svojom úmysle opätovne zapísať jej názov do zoznamov (pozri bod 15 vyššie), dôkazy a informácie, ktoré mala k dispozícii a z ktorých vychádzala pri prijatí napadnutých aktov. Rada vo svojom vyjadrení k žalobe spresnila, že okrem týchto dôkazov jej spis obsahoval návrh a revidovaný návrh na opätovný zápis názvu žalobkyne do zoznamov, pochádzajúci od jedného z členských štátov, ako aj záznam predložený Rade generálnym sekretariátom Výboru stálych predstaviteľov (Coreper) v súvislosti s prijatím napadnutých aktov. Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 4. septembra 2015 Rada predložila tieto dokumenty.

34 Z týchto dokumentov, v ktorých bola utajená totožnosť členského štátu, ktorý navrhol opätovný zápis, ako aj všetky údaje netýkajúce sa žalobkyne, pritom vyplýva, že neobsahujú nijakú ďalšiu relevantnú informáciu v porovnaní s informáciami, ktoré boli oznámené žalobkyni listom zo 4. septembra 2014 a v dokumentoch priložených k tomuto listu.

35 Preto je na jednej strane potrebné konštatovať, že tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých napadnuté akty boli prijaté na základe informácií neuvedených v dokumentoch, ktoré jej boli oznámené listom zo 4. septembra 2014 (pozri bod 31 vyššie), nie sú dôvodné.

36 Na druhej strane je potrebné uviesť, že totožnosť členského štátu, ktorý navrhol opätovný zápis do zoznamu, je sama osebe dôvernou skutočnosťou, ktorá zo závažných dôvodov týkajúcich sa bezpečnosti Únie alebo jej členských štátov alebo vedenia ich medzinárodných vzťahov bráni jej oznámeniu dotknutej osobe. Nesprístupnenie tejto informácie žalobkyni napriek tomu nemôže ohroziť jej právo na obhajobu, ani jej právo na účinnú súdnu ochranu, keďže nemá nijaký vplyv na možnosť, ktorú má žalobkyňa k dispozícii, na účinné uplatnenie svojich pripomienok k dôvodom zápisu svojho názvu a dôkazov, z ktorých vychádzajú.

37 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom posúdení

38 Žalobkyňa tvrdí, že Rada nesprávne vyložila právne kritérium týkajúce sa poskytovania podpory iránskej vláde uvedené v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a v článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012 (ďalej len „sporné kritérium“), z ktorého vychádza opätovný zápis jej názvu do zoznamov v napadnutých aktoch. Žalobkyňa v podstate tvrdí, že toto kritérium sa nevzťahuje na výskumné činnosti a činnosti technologického rozvoja vo vojenskej oblasti alebo v súvisiacich oblastiach, ktoré sú uvedené v odôvodnení zápisu jej názvu do zoznamov, vzhľadom na neexistenciu spojitosti medzi týmito činnosťami a programom šírenia jadrových zbraní Iránskej islamskej republiky. Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že dokumenty oznámené Radou ako dôkazy neumožňujú podloženie odôvodnenia zápisu jej názvu.

O výklade sporeného kritéria vzhľadom na činnosti vo vojenskej oblasti alebo v súvisiacich oblastiach, na ktoré sa vzťahuje odôvodnenie napadnutých aktov

39 V prvom rade žalobkyňa vytýka Rade, že uplatnila doslovný výklad sporného kritéria umožňujúci zahrnutie obrovskej skupiny osôb, vrátanie iránskych daňovníkov. Podľa žalobkyne sa toto kritérium vzťahuje výlučne na podporu umožňujúcu iránskej vláde sledovanie jadrových činností predstavujúcich riziko šírenia jadrových zbraní, čo znamená existenciu príčinnej súvislosti medzi správaním tvoriacim „podporu“ a vedením takýchto činností. Požiadavka takejto príčinnej súvislosti údajne vyplýva z odôvodnenia 13 rozhodnutia 2012/35, článku 215 ods. 1 ZFEÚ a rozsudku z 13. marca 2012, Tay Za/Rada (C-376/10 P, Zb., EU:C:2012:138, body 61 a 67).

40 Judikatúra podľa nej po prvé potvrdzuje, že sporné kritérium sa vzťahuje výlučne na podporu iránskej vlády, ktorá jej umožňuje vedenie činností šírenia jadrových zbraní. Po druhé táto materiálna, finančná alebo logistická podpora musí mať podľa nej osobitný „kvalitatívny alebo kvantitatívny význam“. Po tretie cieľom sporného kritéria je údajne pripraviť iránsku vládu o zdroje jej príjmov, aby bola prinútená ukončiť rozvoj svojho programu šírenia jadrových zbraní. Žalobkyňa sa odvoláva najmä na rozsudky zo 16. júla 2014, National Iranian Oil Company/Rada (T-578/12, EU:T:2014:678, body 119 a 120), z 25. marca 2015, Central Bank of Iran/Rada (T-563/12, Zb., EU:T:2015:187, bod 66), a z 25. júna 2015, Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada [T-95/14, Zb. (výňatky), EU:T:2015:433, bod 53].

41 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že jej údajná spolupráca s jednotlivými ministerstvami iránskej vlády nepredstavuje podporu v zmysle sporného kritéria, keďže tieto jej činnosti nemajú nevyhnutný kvalitatívny alebo kvantitatívny význam na to, aby bolo možné domnievať sa, že poskytuje finančnú alebo logistickú podporu iránskej vláde napomáhajúcu vedeniu činností šírenia jadrových zbraní.

42 V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že je verejnou univerzitou financovanou štátom Irán. Preto na rozdiel od veľkých podnikov vykonávajúcich činnosti vo finančnom odvetví alebo v ropnom priemysle a plynárenstve, ktoré boli na základe sporného kritéria zapísané do zoznamov predtým, žalobkyňa neposkytuje iránskej vláde finančné prostriedky, z čoho by sa mohlo predpokladať, že napomáha vedeniu činností šírenia jadrových zbraní Iránskej islamskej republiky.

43 Žalobkyňa z toho vyvodzuje, že za týchto okolností Rade prislúchalo preukázať, že činnosti, ktoré jej vytýkala, svojím významom umožnili iránskej vláde vedenie jej činností šírenia jadrových zbraní.

44 Rada spochybňuje tieto tvrdenia.

45 Z odôvodnenia napadnutých aktov (pozri bod 19 vyššie) vyplýva, že Rada opätovne zapísala názov žalobkyne do zoznamov z dôvodu jej „značn[ej] mier[y] spolupráce s vládou Iránu vo vojenskej oblasti alebo súvisiacich oblastiach“ predstavujúcej podporu iránskej vlády v zmysle sporného kritéria.

46 Na to, aby Rada vyvodila existenciu takejto spolupráce, vychádzala v napadnutých aktoch zo súboru týchto dôkazov:

— existencia dohôd o spolupráci s organizáciami iránskej vlády, ktoré označila Organizácia Spojených národov alebo Únia a ktoré sú činné vo vojenskej alebo súvisiacej oblasti, najmä v oblasti výroby a obstarávania balistických rakiet, a to:

  — dohoda s AIO o výrobe satelitov,

  — spolupráca s iránskym ministerstvom obrany a IRGC v rámci obstarávania týkajúceho sa „inteligentných“ lodí,

  — širšia dohoda so vzdušnými silami IRGC, ktorá sa týka rozvoja a posilňovania ich vzťahov, ako aj strategickej a organizačnej spolupráce,

— účasť žalobkyne na dohode medzi šiestimi univerzitami s cieľom podporiť iránsku vládu výskumom spojeným s obranou,

— okolnosť, že žalobkyňa poskytuje univerzitné štúdium, ktorého kurzy vypracovalo ministerstvo pre vedu, výskum a technológie, v oblasti vývoja dronov.

47 Dôvody napadnutých aktov uvedené v bodoch 45 a 46 vyššie jasne uvádzajú, že Rada v podstate vytýka žalobkyni podporu iránskej vláde v oblasti vojenského výskumu a technológií alebo v súvisiacich oblastiach, najmä prostredníctvom dohôd o spolupráci s AIO a IRGC, ktoré sú samy zapísané do zoznamov a vykonávajú činnosti v týchto oblastiach (pozri body 20 a 21 vyššie).

48 Je preto potrebné preskúmať argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej sa na výskumné činnosti a činnosti technologického rozvoja vo vojenskej oblasti alebo v súvisiacich oblastiach v spolupráci s ministerstvom obrany alebo štátnymi organizáciami zapísanými do zoznamov nevzťahuje sporné kritérium, keďže Rada nepreukázala, že tieto činnosti majú kvantitatívny alebo kvalitatívny význam umožňujúci domnievať sa, že napomáhajú vedeniu iránskeho programu predstavujúceho riziko šírenia jadrových zbraní (pozri bod 41 vyššie).

49 V prvom rade na rozdiel od tvrdení žalobkyne (pozri bod 39 vyššie) sporné kritérium nezahŕňa preukázanie existencie príčinnej súvislosti medzi správaním predstavujúcim podporu iránskej vlády a vedením činností šírenia jadrových zbraní.

50 Je nepochybné, že podľa judikatúry sa sporné kritérium netýka akejkoľvek formy podpory iránskej vláde, ale iba foriem podpory, ktoré svojím kvantitatívnym alebo kvalitatívnym významom prispievajú k šíreniu iránskych jadrových činností. Podľa výkladu podaného v rámci preskúmania súdom Únie z hľadiska cieľa, ktorým je vyvinúť tlak na iránsku vládu, aby ukončila činnosti predstavujúce nebezpečenstvo šírenia jadrových zbraní, tak sporné kritérium definuje objektívne vymedzenú kategóriu osôb a subjektov, ktorých finančné prostriedky môžu byť zmrazené (rozsudok National Iranian Oil Company/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2014:678, bod 119).

51 Vzhľadom na cieľ zmrazenia finančných prostriedkov uvedený v bode 50 vyššie zo sporného kritéria jednoznačne vyplýva, že sa cielene a selektívne zameriava na vlastné činnosti dotknutej osoby alebo dotknutého subjektu, ktoré aj keď ako také neboli v priamej alebo nepriamej súvislosti so šírením jadrových zbraní, môžu však zvýhodniť iránsku vládu poskytovaním najmä materiálnych, finančných alebo logistických zdrojov alebo nástrojov, ktoré jej umožňujú pokračovať v činnosti šírenia jadrových zbraní (pozri v tomto zmysle rozsudky National Iranian Oil Company/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2014:678, bod 120, a z 29. apríla 2015, National Iranian Gas Company/Rada, T-9/13, EU:T:2015:236, bod 62).

52 Na rozdiel od výkladu navrhnutého žalobkyňou však z judikatúry uvedenej v bodoch 50 a 51 vyššie nevyplýva, že pojem „podpora iránskej vlády“ predpokladá preukázanie súvislosti medzi touto podporou a jadrovými činnosťami Iránskej islamskej republiky. V tejto súvislosti Rada správne uvádza, že žalobkyňa si zamieňa na jednej strane kritérium týkajúce sa poskytovania podpory iránskej vláde stanovené v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, ktoré je v prejednávanej veci jediným relevantným, s kritériom poskytovania „podpory činností Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní alebo v oblasti vývoja nosičov jadrových zbraní“ na druhej strane, stanoveným v článku 20 ods. 1 písm. b) tohto rozhodnutia a článku 23 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok National Iranian Oil Company/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2014:678, bod 139). Uplatnenie prvého kritéria pritom nepredpokladá existenciu spojenia určitého stupňa, hoci aj nepriameho, s jadrovými činnosťami Iránu, ktoré sa vyžaduje na uplatnenie druhého uvedeného kritéria, týkajúceho sa poskytovania podpory jadrových činností Iránu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, Zb., EU:C:2013:776, bod 80; rozsudok Central Bank of Iran/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2015:187, bod 66).

53 Pokiaľ totiž ide o sporné kritérium, z odôvodnenia 13 rozhodnutia 2012/35 (pozri bod 6 vyššie), ktorým bolo toto kritérium vložené do článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413, výslovne vyplýva, že Rada vzhľadom na to, že sa domnievala, že poskytovanie podpory iránskej vláde môže napomáhať vedeniu jadrových činností predstavujúcich riziko šírenia jadrových zbraní alebo vývoja nosičov jadrových zbraní, zamýšľala rozšíriť kritériá zápisu do zoznamov v očakávaní prijatia zmrazenia finančných prostriedkov osôb a subjektov poskytujúcich podporu uvedenej vláde, bez toho, aby sa vyžadovalo, aby sa táto podpora priamo alebo nepriamo spájala s takýmito činnosťami (pozri v tomto zmysle rozsudok National Iranian Oil Company/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2014:678, bod 118).

54 Príslušná právna úprava tak výslovne stanovila existenciu spojitosti medzi poskytovaním podpory iránskej vláde a vedením činností šírenia jadrových zbraní. V tejto súvislosti sa sporné kritérium musí chápať v tom zmysle, že sa vzťahuje na akúkoľvek podporu, ktorá napriek tomu, že nemá priamu alebo nepriamu spojitosť s rozvojom šírenia jadrových zbraní, môže svojím kvalitatívnym alebo kvantitatívnym významom napomáhať takémuto rozvoju tým, že poskytuje iránskej vláde zdroje alebo zariadenia najmä materiálnej, finančnej alebo logistickej povahy. Rade preto neprináleží preukázať spojitosť medzi správaním predstavujúcim podporu a uľahčením činností šírenia jadrových zbraní, keďže takáto spojitosť je preukázaná príslušnými všeobecnými pravidlami (pozri v tomto zmysle rozsudky National Iranian Oil Company/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2014:678, bod 140; Central Bank of Iran/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2015:187, bod 81, a National Iranian Gas Company/Rada, už citovaný v bode 51 vyššie, EU:T:2015:236, bod 65).

55 Je preto potrebné odmietnuť tvrdenie žalobkyne, že výklad sporného kritéria pripomenutý v bodoch 53 a 54 vyššie by bol čisto doslovný a viedol by k tomu, že do zoznamov by bola zaradená obrovská skupina osôb (pozri bod 39 vyššie). Tento výklad sporného kritéria totiž vzhľadom na svoj právny kontext cielene mieri na osobitne vymedzenú skupinu osôb (pozri body 50 a 51 vyššie) a nemal by sa vzťahovať na jednoduché plnenie zákonných povinností, najmä nie daňových (rozsudok National Iranian Oil Company/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2014:678, bod 121).

56 Pokiaľ ide o článok 215 ods. 1 ZFEÚ a rozsudok Tay Za/Rada, už citovaný v bode 39 vyššie (EU:C:2012:138), na ktoré sa žalobkyňa rovnako odvoláva, v prejednávanej veci nie sú relevantné, keďže nariadenie č. 267/2012, ktoré sa vykonáva vykonávacím nariadením č. 1202/2014, vychádza z článku 215 ods. 2 ZFEÚ a opatrenia preskúmané Súdnym dvorom v uvedenom rozsudku boli prijaté na základe článkov 60 ES a 301 ES a vychádzali z úplne iného právneho rámca reštriktívnych opatrení prijatých voči Mjanmarskej zväzovej republike.

57 V druhom rade je takisto potrebné odmietnuť tvrdenie žalobkyne, že vzhľadom na to, že podpora iránskej vláde, ktorá sa jej vytýka, nie je finančná, na rozdiel od podpory poskytovanej finančnými inštitúciami alebo podnikmi pôsobiacimi v ropnom priemysle a plynárenstve, ktoré boli na základe sporného kritéria zapísané do zoznamov skôr, Rade prislúchalo preukázať, že poskytovaná podpora napomáha vedeniu činností šírenia jadrových zbraní (pozri body 42 a 43 vyššie).

58 Je nepochybné, že v rozsudkoch uvedených žalobkyňou (pozri bod 40 vyššie) týkajúcich sa najmä ropného priemyslu a plynárenstva v Iráne Všeobecný súd uviedol, že činnosť štátnych podnikov pôsobiacich v týchto odvetviach (rozsudok National Iranian Oil Company/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2014:678, bod 141) alebo podnikov poskytujúcich iránskej vláde logistickú podporu v uvedených odvetviach (pozri v tomto zmysle rozsudok Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2015:433, bod 54) spĺňa sporné kritérium, pričom v podstate zdôraznil, že príslušná právna úprava, najmä odôvodnenie 22 rozhodnutia 2010/413 (pozri bod 5 vyššie), odôvodnenie 8 rozhodnutia 2012/35 (pozri bod 6 vyššie) a odôvodnenie 16 rozhodnutia 2012/635 (pozri bod 9 vyššie) preukazovali spojitosť medzi zdrojom príjmov, ktoré Iránska islamská republika dostávala z týchto odvetví, a financovaním jadrových aktivít predstavujúcich riziko šírenia jadrových zbraní.

59 Sporné kritérium by sa však nemalo vykladať v tom zmysle, že jeho cieľom je výlučne to, aby bola iránska vláda pripravená o zdroje svojich príjmov a donútená tak ukončiť svoje činnosti šírenia jadrových zbraní. Toto kritérium sa totiž vzťahuje na akúkoľvek podporu, ktorá svojím kvalitatívnym alebo kvantitatívnym významom môže napomáhať vedeniu týchto činností, pričom toto posúdenie sa musí uskutočniť vzhľadom na všetky relevantné ustanovenia príslušnej právnej úpravy (pozri bod 54 vyššie). Odôvodnenie 13 rozhodnutia 2012/35 a článok 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012 ako príklad uvádzajú, že môže ísť o materiálnu, logistickú alebo finančnú podporu.

60 V treťom rade je preto potrebné preveriť, či sa v súvislosti s uplatniteľnou právnou úpravou na výskumné činnosti a činnosti technologického rozvoja vo vojenskej oblasti alebo v súvisiacich oblastiach, ktoré nezodpovedajú ani jednému z troch druhov podpory – materiálnej, finančnej alebo logistickej – uvedeným ako príklad v tejto právnej úprave (pozri bod 59 vyššie), môže vzťahovať sporné kritérium.

61 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že z rozhodnutia 2010/413 a nariadenia č. 267/2012 vyplýva, že reštriktívne opatrenia môžu byť prijaté voči osobám alebo subjektom zapojeným do obstarávania zakázaného tovaru a technológie Iránskej islamskej republiky vo vojenskej oblasti alebo spojených oblastiach alebo poskytujúcich technickú pomoc v súvislosti s týmto tovarom alebo technológiou. Spojitosť medzi nimi a šírením jadrových zbraní totiž normotvorca Únie preukázal vo všeobecných pravidlách príslušných ustanovení (pozri analogicky rozsudok Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, už citovaný v bode 52 vyššie, EU:C:2013:776, bod 76).

62 Konkrétne, článok 1 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 zakazuje dodanie, predaj alebo prevod zbraní a súvisiaceho materiálu každého druhu, vrátane vojenských vozidiel a vybavenia, do Iránskej islamskej republiky. Okrem toho podľa článku 5 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 267/2012 je zakázané priamo alebo nepriamo poskytovať technickú pomoc v súvislosti s tovarom a technológiami uvedenými na Spoločnom zozname vojenského materiálu Európskej únie, prijatom Radou 17. marca 2014 (Ú. v. EÚ C 107, s. 1, ďalej len „spoločný zoznam vojenského materiálu“) alebo v súvislosti so získavaním, výrobou, údržbou a používaním tovaru uvedeného na tomto zozname akejkoľvek iránskej osobe, subjektu alebo orgánu alebo na použitie v Iráne.

63 Normotvorca tým, že stanovil takýto zákaz vo vzťahu k určitému vojenskému materiálu v rámci nariadenia č. 267/2012, stanovil spojitosť medzi nadobudnutím tohto druhu materiálu Iránskou islamskou republikou a vedením jadrových činností predstavujúcich riziko šírenia jadrových zbraní alebo vývoja nosičov jadrových zbraní iránskou vládou.

64 Tento výklad potvrdzujú rezolúcie 1737 (2006) a 1929 Bezpečnostnej rady, z ktorých prvá bola prijatá 23. decembra 2006 a druhá 9. júna 2010 a ktoré sú uvedené v odôvodneniach 1 a 4 rozhodnutia 2012/35. Všeobecné pravidlá Únie stanovujúce prijatie reštriktívnych opatrení sa totiž musia vykladať v súlade so znením a cieľmi rezolúcií Bezpečnostnej rady, ktoré uplatňujú (rozsudky zo 16. novembra 2011, Bank Melli Iran/Rada, C-548/09 P, Zb., EU:C:2011:735, bod 104, a z 25. apríla 2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Rada, T-509/10, Zb., EU:T:2012:201, bod 83). Uvedené dve rezolúcie sa pritom odvolávajú na prijatie vhodných opatrení na zamedzenie vývoja citlivých technológií Iránskou islamskou republikou na podporu jej jadrového programu a programu vývoja riadených striel. Na zoznamoch materiálu a technológií, ktorých dodanie Iránskej islamskej republike tieto rezolúcie zakazujú, pričom na tieto zoznamy konkrétne odkazuje rezolúcia 1929, sú uvedené najmä satelity a drony.

65 V dôsledku toho poskytovanie podpory iránskej vláde v odvetví výskumu a technologického vývoja vo vojenskej oblasti alebo v súvisiacich oblastiach spĺňa sporné kritérium, keďže sa týka materiálu alebo technológií vymenovaných v spoločnom zozname vojenského materiálu, ktorého nadobudnutie Iránskou islamskou republikou je zakázané (pozri bod 62 vyššie).

66 V tejto súvislosti je potrebné spresniť, že spoločný zoznam vojenského materiálu sa vzťahuje najmä na toto vybavenie:

„VM9 Vojenské plavidlá (hladinové alebo podvodné), špeciálne námorné zariadenia, príslušenstvo, súčasti a iné hladinové plavidlá:

…

a. Plavidlá a súčasti:

1. Plavidlá (hladinové alebo podvodné) špeciálne navrhnuté a skonštruované alebo modifikované na vojenské účely, bez ohľadu na aktuálny stav opravy alebo prevádzkové podmienky, a obsahujúce alebo neobsahujúce nosné zbraňové systémy alebo opancierovanie, trupy lodí alebo ich časti pre takéto plavidlá a súčasti špeciálne navrhnuté na vojenské účely;

…

VM10 ‚Lietadlá‘, ‚prostriedky ľahšie ako vzduch‘, bezpilotné vzdušné prostriedky ([drony]), letecké motory a zariadenia ‚lietadiel‘, súvisiace zariadenia a súčasti špeciálne navrhnuté a skonštruované alebo upravené na vojenské účely:

…

c. Bezpilotné lietadlá a súvisiace zariadenia a ich špeciálne navrhnuté súčasti:

1. [Drony], diaľkovo ovládané letecké prostriedky (RPV) a samostatné programovateľné prostriedky a bezpilotné ‚prostriedky ľahšie ako vzduch';

…

VM 11 Elektronické zariadenia, [satelity]:

…

c. [satelity] špeciálne navrhnuté alebo upravené na vojenské použitie a [ich] súčasti špeciálne navrhnuté alebo upravené na vojenské použitie."

67 Z toho vyplýva, že poskytovanie podpory iránskej vláde, najmä pokiaľ ide o návrh, výrobu a vývoj satelitov, lodí alebo dronov zodpovedajúcich špecifikáciám spoločného zoznamu vojenského materiálu, spĺňa sporné kritérium, pričom Rada nemusí preukázať, že táto podpora svojím významom napomáha vedeniu činností šírenia jadrových zbraní.

68 Vo štvrtom rade je však potrebné zdôrazniť, že otázka, či sa na správanie vzťahuje sporné kritérium, sa v každom prípade musí preskúmať vzhľadom na celý právny a skutkový kontext. Keďže v dôsledku toho Rada ani nemusela preukázať, že dotknuté činnosti sa týkajú „inteligentných" satelitov alebo lodí skutočne zodpovedajúcich špecifikáciám spoločného zoznamu vojenského materiálu, okolnosť, že tieto činnosti sa vedú v spolupráci s AIO v prípade výroby satelitov alebo s iránskym ministerstvom obrany a IRGC v rámci obstarávania „inteligentných" lodí, umožňuje vyvodenie záveru, že ak sú tvrdenia Rady týkajúce sa tejto spolupráce dostatočne podložené, takto poskytovaná podpora iránskej vláde je dostatočne významná na to, aby bolo splnené sporné kritérium.

69 Samotná AIO, o ktorej napadnuté akty uvádzajú, že bola označená Úniou „najmä… v oblasti výroby satelitov", bola zaradená do zoznamov z dôvodu, že „vykonáva dohľad nad výrobou riadených striel v Iráne", vrátane troch priemyselných skupín uvedených v rezolúcii Bezpečnostnej rady 1737 (2006). Pokiaľ ide o IRGC, boli zaradené do zoznamov z týchto dôvodov:

„Zodpovedá za iránsky jadrový program. Operačne kontroluje iránsky program balistických rakiet. Pokúša sa o obstarávanie pre iránsky program balistických rakiet a jadrový program."

70 Za týchto okolností priame zapojenie AIO v súvislosti s výrobou riadených striel a IRGC v rámci jadrového programu a operačnej kontroly programu riadených balistických striel v Iráne, ktoré žalobkyňa v prejednávanej veci nespochybňuje, umožňuje predpokladať, že činnosti vedené v spolupráci s týmito subjektmi iránskej vlády týkajúce sa výroby satelitov a vývoja „inteligentných" lodí majú určitú dôležitosť, pokiaľ ide o vedenie jadrového programu predstavujúceho riziko šírenia jadrových zbraní alebo vývoja nosičov jadrových zbraní.

71 V prejednávanej veci je potrebné preveriť, či sú tvrdenia Rady týkajúce sa výkonu takýchto činností žalobkyňou dostatočne podložené.

O dôkazoch uvedených Radou

72 Žalobkyňa tvrdí, že Rada nepreukázala, že činnosti uvedené v dokumentoch, ktoré predložila, posudzované ako celok preukazujú „značnú mieru spolupráce s vládou Iránu vo vojenskej oblasti alebo súvisiacich oblastiach". Konkrétne, Rada údajne nespresnila, aký druh podpory iránskej vláde

podľa nej vyplýval zo spolupráce žalobkyne s AIO a IRGC. Skutočnosť, že žalobkyňa spolupracovala s vládou svojej krajiny, rovnako ako ostatné iránske univerzity, je podľa nej vlastná pre akúkoľvek výskumnú inštitúciu v oblasti vedy a technológií v ktoromkoľvek štáte na svete.

73 Rada okrem toho údajne nepreverila presnosť informácií uvedených v predložených dokumentoch, ktoré sú vo väčšine prípadov iba prekladmi informačných bulletinov vyhotovenými Radou, to znamená informáciami z druhej ruky. Originály týchto dokumentov boli navyše vyhotovené v perzskom jazyku a Rada údajne neoznámila niektoré z pôvodných textov.

74 Podľa Rady spolupráca žalobkyne preukázaná dokumentmi, ktoré predložila, s ministerstvom obrany na jednej strane a s AIO a IRGC na druhej strane, ktoré sú subjektmi kontrolovanými iránskym štátom a zapísanými do zoznamov z dôvodu svojho podieľania sa na programe balistických rakiet Iránskej islamskej republiky, predstavuje podporu iránskej vlády v zmysle sporného kritéria.

75 V prejednávanej veci je potrebné posúdiť dôkaznú hodnotu dôkazov uvedených Radou na podporu každého z dôvodov opätovného zapísania názvu žalobkyne do zoznamov, ktoré sú uvedené v napadnutých aktoch (pozri bod 46 vyššie), aby sa preverilo, či vzhľadom na obsah a rozsah sporného kritéria, ktoré sú spresnené najmä v bodoch 54 a 67 až 70 vyššie, sú tieto dôvody z právneho hľadiska dostatočne podložené (pozri body 77 až 103 vyššie). Toto preskúmanie umožní zistiť, či tieto dôvody posudzované ako celok umožňujú opodstatniť opätovný zápis názvu žalobkyne do zoznamov (pozri bod 104 vyššie).

76 Najskôr je potrebné odmietnuť tvrdenie, ktoré žalobkyňa uviedla na pojednávaní a podľa ktorého dokumenty predložené Radou na podloženie dôvodov opätovného zápisu jej názvu v napadnutých aktoch sú príliš staré. Pokiaľ ide totiž o vývoj satelitov a „inteligentných“ lodí, väčšina dokumentov uvedených Radou pochádza z roka 2012 a svedčí o spolupráci bez presného konečného dátumu (MD 176/14 RELEX, MD 177/14 RELEX, MD 178/14 RELEX). Navyše dokument MD 179/14 RELEX týkajúci sa rozhovoru veliteľa námorných síl IRGC a pochádzajúci z internetovej stránky žalobkyne je z januára 2014. Pokiaľ ide o dohodu o spolupráci medzi žalobkyňou a vzdušnými silami IRGC, je potrebné pripomenúť, že dokument MD 180/14 RELEX sa v okamihu prijatia napadnutých aktov stále nachádzal na tejto internetovej stránke.

– O dohode s AIO o výrobe satelitov

77 Na podporu svojich tvrdení o dohode medzi žalobkyňou a AIO o výrobe satelitov Rada predložila dokumenty MD 176/14 RELEX a MD 177/14 RELEX, ktoré sú súčasťou jej spisu (pozri bod 15 vyššie). Ide o kópie internetových stránok pochádzajúce z archívu reportáží BBC, spísané v angličtine, ktoré preberajú text dvoch správ Islamic Republic News Agency (IRNA), tlačovej agentúry Iránskej islamskej republiky. Ako uvádza žalobkyňa, tieto správy IRNA neboli predložené. Žalobkyňa však nespochybňuje presnosť informácií uvedených v dokumentoch BBC. V podstate tvrdí, že tieto informácie neodôvodňujú opätovný zápis jej názvu do zoznamov.

78 Prvý z týchto dokumentov (MD 176/14 RELEX) pochádzajúci z 3. februára 2012 a nesúci názov „Iran to have greater achievements in space industry – defence minister“ („L’Iran va opérer de plus grandes réalisations dans l’industrie spatiale selon le ministre de la défense“) (Podľa ministra obrany Irán dosiahne väčšie úspechy vo vesmírnom priemysle) uvádza oznámenie iránskeho ministra obrany o vypustení satelitu AIO navrhnutého a zhotoveného študentmi žalobkyne pod vedením člena High Council of Space. Podľa vyhlásenia riaditeľa AIO, ktoré je tiež uvedené v tomto dokumente, ide o diaľkovo ovládaný skúšobný satelit, ktorý sníma Zem s väčšou presnosťou. Tento mikrosatelit, ktorý váži 50 kg, bude mať údajne rôzne použitie v rozličných oblastiach, ako sú meteorológia, zvládanie prírodných katastrof a meranie teploty a vlhkosti vzduchu.

79 Druhý dokument (MD 177/14 RELEX) pochádzajúci z 2. októbra 2012 a nesúci názov „Iran to launch more satellites this year“ („L'Iran va lancer davantage de satellites cette année“) (Irán vypustí tento rok viac satelitov) sa odvoláva na oznam riaditeľa AIO o vypustení ďalšieho satelitu, ktorý zhotoví žalobkyňa, vybaveného solárnymi panelmi, ktorého úlohou bude fotografovať Zem z výšky 250 až 370 km.

80 Žalobkyňa tvrdí, že dokument MD 176/14 RELEX sa týka mikrosatelitu navrhnutého na mierové účely. Okrem toho sa údajne nepodieľala na navrhnutí a výrobe nosičov alebo na vypustení tohto satelitu, ani satelitu uvedeného v dokumente MD 177/14 RELEX. Uvedené dokumenty údajne neobsahujú nijaký dôkaz o tom, že navrhnutie a zhotovenie satelitov, ktoré uvádzajú, napomáha vedeniu činností šírenia jadrových zbraní iránskej vlády.

81 Je potrebné uviesť, že dokumenty MD 176/14 RELEX a MD 177/14 RELEX neobsahujú nijakú skutočnosť umožňujúcu vyvodenie záveru, že dva dotknuté satelity boli osobitne navrhnuté alebo pozmenené na vojenské použitie v zmysle spoločného zoznamu vojenského materiálu (pozri bod 66 vyššie). Tieto dokumenty navyše neodkazujú na dohodu o výrobe satelitov medzi žalobkyňou a AIO.

82 Okolnosť, že vypustenie prvého satelitu AIO bolo oznámené iránskym ministerstvom obrany (pozri bod 78 vyššie), však dokazuje dôležitosť, akú má tento satelit vo vojenskej oblasti alebo súvisiacich oblastiach. Okrem toho skutočnosť, že AIO, ktorá uskutočňuje vypustenie satelitov, je sama zapísaná do zoznamov z dôvodu svojho podielu na výrobe riadených striel, potvrdzuje túto analýzu (pozri bod 70 vyššie). V tejto súvislosti neexistencia akéhokoľvek podielu žalobkyne na návrhu a výrobe nosičov satelitov, ktorú sama uvádza, nie je relevantná, keďže Rada vytýka žalobkyni jedine činnosti týkajúce sa návrhu a výroby satelitov.

83 V dôsledku toho činnosti žalobkyne týkajúce sa výroby satelitov možno považovať za podporu iránskej vláde v zmysle sporného kritéria.

– O spolupráci s iránskym ministerstvom obrany a IRGC týkajúcej sa obstarávania „inteligentných“ lodí

84 Na to, aby preukázala, že žalobkyňa spolupracuje s iránskym ministerstvom obrany a IRGC v rámci obstarávania „inteligentných“ lodí, Rada predložila na jednej strane dokumenty MD 178/14 RELEX a MD 179/14 RELEX, ktoré sú súčasťou jej spisu (pozri bod 15 vyššie), a na druhej strane, v prílohe k duplike, článok uverejnený na internetovej stránke denníka *Iran Daily Brief* z 30. januára 2014.

85 Dokument MD 178/14 RELEX je článkom z tlače uverejneným tlačovou agentúrou Fars News Agency a pochádzajúcim z 12. mája 2012. Tento článok s názvom „Étroite coopération entre la Sharif University et le ministère de la défense/Les problèmes de la marine sont négligés en Iran“ (Úzka spolupráca medzi Sharif University a ministerstvom obrany/Problémy námorníctva sa v Iráne zanedbávajú) sa týka rozhovoru tejto agentúry s vedúcim skupiny námorného strojárstva žalobkyne, v ktorom tento vysoký predstaviteľ žalobkyne uvádza dohodu uzatvorenú medzi vedeckou radou žalobkyne a Organizáciou ministerstva obrany pre námorný priemysel týkajúcu sa obstarávania „inteligentných“ lodí. Podľa tejto dohody schválené projekty nebudú mať nijaké finančné alebo prevádzkové obmedzenia. Táto úzka spolupráca medzi žalobkyňou a uvedenou organizáciou ministerstva obrany sa mala začať dva roky predtým.

86 Pokiaľ ide o dokument MD 179/14 RELEX, obsahuje najmä článok pochádzajúci z internetovej stránky žalobkyne z 21. januára 2014 s názvom „Soutien de la marine aux lauréats des concours de bateaux ‚intelligents'“ (Podpora námorníctva pre víťazov obstarávania ‚inteligentných' lodí). Tento článok sa týka prejavu veliteľa námorných síl IRGC počas otváracieho ceremoniálu tretieho obstarávania ‚inteligentných' lodí, ktorý uvádza strategický význam rozvoja technológie tohto druhu lodí a spoluprácu námorných síl IRGC s iránskymi výskumnými centrami.

87 Žalobkyňa tvrdí, že z dokumentu MD 178/14 RELEX vyplýva, že v okamihu rozhovoru, ktorého sa týka, nebol uzavretý nijaký projekt. Tento dokument navyše údajne neobsahuje nijakú informáciu o prípadných projektoch. V replike žalobkyňa spresnila, že organizovala iba jedno obstarávanie „inteligentných“ lodí. Dokument MD 179/14 RELEX, ktorý údajne nespomína žalobkyňu, sa tak týka obstarávania, ktoré žalobkyňa údajne neorganizovala. Z prejavu veliteľa námorných síl IRGC údajne navyše podľa nej nevyhnutne nevyplývalo, že dotknuté lode sú určené na vojenské použitie. V každom prípade Rada údajne nevysvetlila, prečo účasť žalobkyne na návrhu lodí, hoci aj na vojenské použitie, napomáha vedeniu činností šírenia jadrových zbraní iránskej vlády.

88 V duplike Rada uviedla, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého neorganizovala tretie obstarávanie „inteligentných“ lodí, je v rozpore s článkom uverejneným na internetovej stránke denníka *Iran Daily Brief* a predloženým v prílohe k duplike.

89 Tento článok z 30. januára 2014 má takýto názov: „Selon le commandant des forces navales de l'IRGC, une organisation pour les navires de combat intelligents a été établie“ („IRGCN commander: Organisation of Smart Combat Vessels established“) (Podľa veliteľa námorných síl IRGC bola zriadená organizácia pre inteligentné bojové lode). Uvádza, že veliteľ námorných síl IRGC v prejave, ktorý predniesol na ceremoniáli otvorenia tretieho obstarávania „autonómnych povrchových vozidiel“ [„Autonomous Surface Vehicles (ASV)“] uskutočnenom na Sharif University of Technology, vyhlásil, že IRGC zriadil bojový oddiel „inteligentných“ lodí.

90 Z tohto článku na jednej strane vyplýva, že pri neexistencii akéhokoľvek iného vysvetlenia poskytnutého žalobkyňou sa tretie obstarávanie „inteligentných“ lodí týkalo lodí spôsobilých na použitie na vojenské účely. Na druhej strane okolnosť, že otvárací ceremoniál tohto obstarávania sa uskutočnil v priestoroch žalobkyne, umožňuje vyvodenie záveru, že ak sa nepreukáže opak, podieľala sa na jeho organizovaní.

91 Uvedený článok z 30. januára 2014 tak predstavuje ďalší dôkaz podporujúci skutočnosti uvedené v dokumentoch MD 178/14 RELEX a MD 179/14 RELEX týkajúcich sa spolupráce žalobkyne s ministerstvom obrany a IRGC v rámci obstarávania „inteligentných“ lodí (pozri body 85 a 86 vyššie). Neobsahuje nové skutkové okolnosti na podporu zápisu názvu žalobkyne, ale obmedzuje sa na podloženie tvrdení, ktoré Rada uviedla už vo svojom liste zo 4. septembra 2014 (pozri bod 15 vyššie) a odpovedá na tvrdenia uvedené žalobkyňou počas konania pred Všeobecným súdom. Hoci nebol súčasťou spisu Rady, možno ho teda zohľadniť bez toho, aby boli porušené práva žalobkyne na obhajobu a na účinný opravný prostriedok.

92 Z toho vyplýva, že Rada z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že činnosť žalobkyne týkajúca sa obstarávania „inteligentných“ lodí spĺňa sporné kritérium.

– O dohode medzi žalobkyňou a vzdušnými silami IRGC

93 Rada predložila text „dohody o pridelení priestoru v technologickom ústave Sharif“ („Agreement to Assign Space in Sharif's Technology House“) medzi oddelením žalobkyne pre výskum a technológie a letectvom a kozmonautikou IRGC – zastúpenými riaditeľom Výskumného inštitútu tohto letectva a kozmonautiky SAK (ďalej len „Výskumný inštitút“), ktorý je súčasťou jej spisu pod značkou MD 180/14 RELEX.

94 Žalobkyňa tvrdí, že ide o jednoduchý nepodpísaný list s vyjadrením úmyslu. Tento list navyše údajne obsahuje iba hrubé línie spolupráce a mal sa doplniť osobitnými prevádzkovými dohodami.

95 Rada spresňuje, že dokument MD 180/14 RELEX pochádza z internetovej stránky žalobkyne. Tvrdí, že aj za predpokladu, že táto dohoda by nebola podpísaná účastníkmi, v každom prípade svedčí o skutočnom zámere rozvíjať určitý stupeň spolupráce medzi žalobkyňou a Výskumným inštitútom.

96 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že podľa dokumentu MD 180/14 RELEX sa dohoda zamýšľala na obdobie odo dňa jej podpisu do 20. marca 2013 a bolo ju možné predĺžiť vzájomnou dohodou účastníkov, v závislosti od úrovne činnosti. V čase prijatia napadnutých aktov 7. novembra 2014 bol text dohody navyše takisto sprístupnený na internetovej stránke žalobkyne. Tieto okolnosti umožňujú predpokladať, že žalobkyňa udržiavala vzťahy s letectvom a kozmonautikou IRGC s cieľom vedeckej a technologickej spolupráce.

97 Je nepochybné, že ako uvádza žalobkyňa, táto dohoda výslovne neodkazuje na činnosti vo vojenskej oblasti alebo v súvisiacich oblastiach. Ustanovenia dohody však svedčia o rozhodujúcom vplyve Výskumného inštitútu a v dôsledku toho IRGC na vzťahy žalobkyne s priemyslom, ako aj na voľbu a priebeh jej výskumných projektov. Z tejto dohody totiž výslovne vyplýva, že všeobecne je jej cieľom rozvíjať a organizovať vzťahy medzi žalobkyňou a priemyslom a snažiť sa o plnenie potrieb priemyslu s existujúcimi zdrojmi žalobkyne. Výskumný inštitút sa najmä zaväzuje uzavrieť zmluvu so žalobkyňou s cieľom uskutočnenia výskumných projektov vyžadovaných priemyslom, predovšetkým návrhov predložených týmto inštitútom (bod 5.1 dohody). Táto posledná uvedená dohoda vymedzuje osobitné oblasti záujmu pre podniky a predstavuje ich žalobkyni s cieľom uzavretia zmluvy (bod 5.11 dohody). Pokiaľ ide o žalobkyňu, zaväzuje sa najmä na predkladanie pravidelných správ o výsledkoch svojho výskumu vo vzťahu k priemyslu (bod 6.1 dohody) a na poskytnutie univerzitných zdrojov týkajúcich sa priemyslu (bod 6.4 dohody).

98 Tieto okolnosti samy osebe neumožňujú preukázanie, že žalobkyňa poskytuje podporu iránskej vláde v súvislosti s vybavením, na ktoré sa vzťahuje spoločný zoznam vojenského materiálu (pozri bod 67 vyššie). Je však potrebné zdôrazniť, že uvedená dohoda s letectvom a kozmonautikou IRGC upravuje úzku a systematickú spoluprácu medzi žalobkyňou a Výskumným inštitútom v súvislosti s výskumnou činnosťou žalobkyne v závislosti od potrieb iránskeho priemyslu. Táto dohoda sa teda uplatňuje na všetky oblasti priemyslu, vrátane vojenskej oblasti a súvisiacich oblastí uvedených v dôvodoch zápisu názvu žalobkyne. Vzhľadom na podieľanie sa IRGC na jadrovom programe a na prevádzkovej kontrole programu balistických rakiet Iránu (pozri bod 70 vyššie), ako aj na množstve kľúčových odvetví hospodárstva, dohoda potvrdzuje, že na takto poskytovanú podporu žalobkyne iránskej vláde sa vzhľadom na jej dôležitosť vzťahuje sporné kritérium (pozri bod 68 vyššie).

– O dohode medzi žalobkyňou a šiestimi inými univerzitami v oblasti výskumu spojeného s obranou

99 Na to, aby preukázala dohodu medzi žalobkyňou a šiestimi inými univerzitami s cieľom podporiť iránsku vládu výskumom spojeným s obranou, Rada vychádzala z dokumentu MD 181/14 RELEX, ktorý je súčasťou jej spisu a obsahuje súhrn informácií pochádzajúcich z internetových stránok iránskych tlačových agentúr, najmä IRNA, pokiaľ ide o vývoj v armáde v Iráne od 15. júna do 11. júla 2012.

100 Z tohto dokumentu vyplýva, že článok IRNA z 23. júna 2012 uvádza, že medzi žalobkyňou a šiestimi inými univerzitami bola podpísaná dohoda o spolupráci v oblasti vzdelávania, spoločného výskumu a vytvorenia centier excelentnosti. Minister pre vedu, výskum a technológie v tejto súvislosti údajne zdôraznil úlohu univerzít pri „neutralizácii manévrov nepriateľov a plánov mieriacich na univerzitné spoločenstvo v krajine“. Údajne oznámil, že ministerstvo poskytne finančnú podporu na výskum a činnosti v oblastiach spojených s obranou.

101 Na rozdiel od tvrdení Rady by však uvedená dohoda nemala predstavovať nepriamy dôkaz o podpore žalobkyne pre iránsku vládu v zmysle sporného kritéria. Ide totiž o dohodu o spolupráci medzi univerzitami, ktorá sa všeobecne vzťahuje na bežné činnosti výučby a výskumu, ktoré sú nerozlučne späté s univerzitami. V tejto súvislosti všeobecné vyhlásenia ministra pre vedu, výskum a technológie uvedené v dokumente MD 181/14 RELEX vzhľadom na neexistenciu akejkoľvek konkrétnej informácie

o obsahu tejto dohody nepostačujú na vyvodenie predpokladu, že sa vzťahuje osobitne na výskumné činnosti a činnosti technologického rozvoja vo vojenskej oblasti alebo v súvisiacich oblastiach, a že sa tak podieľa na podpore iránskej vlády.

– O univerzitnom štúdiu v oblasti návrhu dronov

102 Žalobkyňa oprávnene uvádza, že dokumenty predložené Radou neobsahujú nijaký dôkaz o tom, že poskytovala štúdium v oblasti návrhu dronov, ktorého kurzy vypracovalo ministerstvo pre vedu, výskum a technológie.

103 Keďže v dôsledku toho tento dôvod zápisu názvu žalobkyne do zoznamov nie je podložený, nemal by prispievať k opodstatneniu prijatia napadnutých aktov.

– Záver

104 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že dôvody zápisu názvu žalobkyne do zoznamov týkajúce sa jej činnosti v oblasti satelitov na jednej strane a v oblasti „inteligentných“ lodí na druhej strane sú dostatočne podložené, ako bolo uvedené v bodoch 83 a 92 vyššie. Okrem toho dohoda medzi žalobkyňou a vzdušnými silami IRGC potvrdzuje záväzok žalobkyne voči iránskej vláde vo vojenskej oblasti alebo v súvisiacich oblastiach (pozri bod 98 vyššie). Všetky tieto dôvody teda opodstatňujú zápis názvu žalobkyne v napadnutých aktoch na základe sporného kritéria.

105 Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok a zásady proporcionality

106 Žalobkyňa najskôr tvrdí, že vzhľadom na to, že opätovný zápis jej názvu do zoznamov nie je dôvodný, napadnuté akty porušujú jej právo vlastniť majetok a sú v rozpore so zásadou proporcionality.

107 Následne žalobkyňa vytýka Rade, že nezohľadnila, že nie je obchodnou spoločnosťou, ale univerzitou. Z tohto dôvodu zápis jej názvu do zoznamov sa údajne nedotýka iba jej vlastných práv, ale tiež práv jej profesorského zboru a jej študentov. Tento zápis je tiež údajne neprimeraný, keďže rovnako poškodzuje práva jej vedeckých spolupracovníkov, právo na vzdelanie zakotvené v článku 2 protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 a článku 14 Charty základných práv Európskej únie, ako aj slobodu prejavu a informácií zakotvenú v článku 10 uvedeného dohovoru a článku 11 Charty základných práv.

108 Žalobkyňa nakoniec tvrdí, že napadnuté akty majú negatívny vplyv na jej výskumnú a vzdelávaciu činnosť, najmä vzhľadom na to, že od okamihu pôvodného zápisu vydavatelia prestali uverejňovať články iránskych autorov alebo zrušili zmluvy so žalobkyňou týkajúce sa uverejnenia piatich diel v angličtine, že už viac nedostáva časopisy ani vedecké práce a katalógy uverejnené v Európe, že už viac nedokáže zaobstarať si výskumný a laboratórny materiál v členských štátoch Európskej únie a už viac nemá prístup na niektoré internetové stránky týkajúce sa výskumu, a že jej členovia už viac nedostávajú víza na vycestovanie na územie členských štátov Únie.

109 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že zásada proporcionality je jednou zo všeobecných zásad práva Únie a vyžaduje, aby prostriedky stanovené v ustanovení práva Únie boli primerané na dosiahnutie legitímnych cieľov sledovaných dotknutou právnou úpravou a nešli nad rámec toho, čo je potrebné na ich dosiahnutie (pozri rozsudok z 13. septembra 2013, Makhlouf/Rada, T-383/11, Zb., EU:T:2013:431, bod 98 a citovanú judikatúru).

110 V prejednávanej veci je potrebné uviesť, že okolnosť, že napadnuté akty sa dotýkajú práva žalobkyne vlastniť majetok, ale tiež jej výskumnej a vzdelávacej činnosti, či dokonca iných práv uvedených v bode 107 vyššie, neumožňuje vyvodenie záveru, že tieto akty majú neprimeranú povahu. Vzhľadom na to, že svojimi činnosťami výskumu a rozvoja uvedenými v napadnutých aktoch žalobkyňa poskytla iránskej vláde podporu, ktorá je príslušnou právnou úpravou zakázaná, ako bolo konštatované v bode 104 vyššie, sa totiž Rada mohla domnievať, pričom neporušila hranice svojej voľnej úvahy, že opätovný zápis názvu žalobkyne do zoznamov predstavuje vhodné a nevyhnutné opatrenie s cieľom boja proti šíreniu jadrových zbraní.

111 Z toho vyplýva, že tretí žalobný dôvod treba zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci

112 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že okolnosť, že dokumenty predložené Radou neumožňujú podloženie dôvodov opätovného zápisu jej názvu, preukazuje, že Rada v skutočnosti vychádzala z iných dôvodov než sú tie, ktoré sú uvedené v rozhodnutí o pôvodnom zápise, ktoré bolo zrušené rozsudkom Sharif University of Technology/Rada, už citovaným v bode 14 vyššie (EU:T:2014:607).

113 Táto argumentácia na podporu tohto žalobného dôvodu sa obmedzuje na zopakovanie tvrdenia, ktoré už žalobkyňa uviedla v rámci prvého žalobného dôvodu, podľa ktorého jej Rada neoznámila niektoré informácie uvedené vo svojom spise, o ktoré sa opierali napadnuté akty. Táto argumentácia sa preto musí zamietnuť z dôvodov uvedených v bodoch 33 až 35 vyššie, na ktoré je potrebné odkázať.

114 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že medzi tromi univerzitami zapísanými do zoznamov je jedinou, ktorej zápis vychádza zo sporného kritéria. Zápis ostatných dvoch univerzít údajne vychádza z kritéria podieľania sa na jadrovom programe Iránu. V tejto súvislosti sa žalobkyňa domnieva, že nezapísanie piatich univerzít, ktoré sú rovnako ako ona účastníkmi dohody medzi šiestimi univerzitami s cieľom podporiť iránsku vládu výskumom spojeným s obranou, ktorá je uvedená v jednom z dôvodov napadnutých aktov, preukazuje, že opätovný zápis jej mena v skutočnosti vychádza z iného dôvodu.

115 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že tvrdenie o zápise ostatných dvoch univerzít z iných dôvodov, uvedené v bode 114 vyššie, je v prejednávanej veci irelevantné. Okrem iného skutočnosť, že na päť iných univerzít, ktoré sú účastníkmi dohody uvedenej v jednom z dôvodov opätovného zápisu názvu žalobkyne do zoznamov, sa nevzťahujú reštriktívne opatrenia na základe sporného kritéria, nemôže svedčiť o zneužití právomoci.

116 Z odôvodnenia napadnutých aktov totiž vyplýva, že účasť žalobkyne na tejto dohode predstavuje iba jeden z piatich dôvodov opätovného zápisu jej názvu. Prvý z troch ostatných dôvodov uvedených v napadnutých aktoch sa týka dohôd o spolupráci s iránskymi vládnymi subjektmi vzťahujúcej sa na výrobu satelitov, druhý sa týka organizácie obstarávania „inteligentných“ lodí a tretí strategickej a organizačnej spolupráce s IRGC (pozri bod 46 vyššie). Ako však bolo rozhodnuté v bode 104 vyššie, tieto tri ostatné dôvody posudzované ako celok opodstatňujú opätovný zápis názvu žalobkyne, zatiaľ čo dôvod týkajúci sa uvedenej dohody medzi šiestimi univerzitami v oblasti výskumu spojeného s obranou sa považoval za nepodložený (pozri bod 101 vyššie).

117 Zo všetkých týchto dôvodov je potrebné zamietnuť štvrtý žalobný dôvod.

118 Z toho vyplýva, že návrh na zrušenie napadnutých aktov sa musí zamietnuť.

2. *O žiadosti o náhradu škody*

119 Žalobkyňa tvrdí, že neopodstatnený opätovný zápis jej názvu do zoznamov poškodil jej dobrú povesť. Zrušenie tohto opätovného zápisu by jej údajne nepostačovalo na napravenie tejto ujmy.

120 Podľa ustálenej judikatúry vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ z dôvodu protiprávneho konania jej inštitúcií je podmienený súčasným splnením podmienok, ktorými sú protiprávnosť konania vytýkaného inštitúciám, existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi uvádzaným konaním a údajnou škodou (pozri rozsudky z 9. septembra 2008, FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, Zb., EU:C:2008:476, bod 106 a citovanú judikatúru, a z 25. novembra 2014, Safa Nicu Sepahan/Rada, T-384/11, Zb., EU:T:2014:986, bod 47 a citovanú judikatúru).

121 Kumulatívny charakter týchto troch podmienok vzniku zodpovednosti znamená, že ak jedna z nich nie je splnená, žiadosť o náhradu škody sa musí zamietnuť v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky (rozsudky z 8. mája 2003, T. Port/Komisia, C-122/01 P, Zb., EU:C:2003:259, bod 30, a Safa Nicu Sepahan/Rada, už citovaný v bode 120 vyššie, EU:T:2014:986, bod 48).

122 Keďže v prejednávanej veci nebola splnená podmienka týkajúca sa nezákonnosti zápisu názvu žalobkyne, ako bolo konštatované v bode 118 vyššie, je potrebné zamietnuť žiadosť žalobkyne o náhradu škody a v dôsledku toho aj žalobu ako celok.

O trovách

123 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

124 Keďže žalobkyňa nemala úspech ani v jednom zo svojich návrhov a žalobných dôvodov, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Rady.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Sharif University of Technology znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada Európskej únie.**

Van der Woude Wiszniewska-Białecka Ulloa Rubio

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 28. apríla 2016.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu 2

Konanie a návrhy účastníkov konania 5

Právny stav 6

1. O návrhu na zrušenie 6

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu 6

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom posúdení 7

O výklade sporeného kritéria vzhľadom na činnosti vo vojenskej oblasti alebo v súvisiacich oblastiach, na ktoré sa vzťahuje odôvodnenie napadnutých aktov 7

O dôkazoch uvedených Radou 12

– O dohode s AIO o výrobe satelitov 13

– O spolupráci s iránskym ministerstvom obrany a IRGC týkajúcej sa obstarávania „inteligentných“ lodí 14

– O dohode medzi žalobkyňou a vzdušnými silami IRGC 15

– O dohode medzi žalobkyňou a šiestimi inými univerzitami v oblasti výskumu spojeného s obranou 16

– O univerzitnom štúdiu v oblasti návrhu dronov 17

– Záver 17

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok a zásady proporcionality. 17

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci 18

2. O žiadosti o náhradu škody 18

O trovách 19